

МИЛАН НЕНАДИК ГЛАДНА ГОДИНА

-гадан тајац-

Машине ситоје, људи ситоје:
Ситоји ичела радилица,
Ситоји листи на вејру,
Ситоји вејар под ситакленим звоном;

Ситоји ситудени на ирзу,
Ситоји професор на киши,
Ситоји полицајац на илочнику,
Ситоји бескрајна колона,
Ситоји реч на врх језика,
Ситоји деће у мајци;

Ситоји река, ситоји мост,
Ситоји тунел и у њему воз,
Крик у небо и крик са неба,
Један према другом - оба крика ситоје,
А не чује се иуцањ (заглављен мейак у цеву);
Ситоји вешала иразне омче (бесмислена вешала);
Ситоји залагај у зрлу (иразан залагај);
Плуз засекао њиве - ситоји,
Жилет засекао вене - ситоји;

Ситоји гладна ситока у ирави зеленој,
Ситоји жедна ситока у води ситуденој,
Ситока ситоји:
Нити иасе, нити се поји,
Нити се крава музе,
Нити се деће доји;
Нечувен јунак (беле главе) ситоји,
Урамљен ситоји, у екрану ситоји,
Ситоји у веситима, Ситоји у свеситима;

Све ситало, и ситоји:
Ситоји у реду за лекове
И пензијске чекове,
Најунило иелене и гаће,
Најунило ситазе и богазе,
Најунило холове и ичелиње саће,
- Смрди али ситоји;
Ситоји руйа
Закрпљена већом руйом,
Ситоји јама
Затрпана амбисом,
Ситоји гадан ијајац и ситоји замајац.

14.4.1979.

ИЛЕНА УРСУ РЕДАКЦИЈА КЊИЖЕВНИХ НОВИНА

Сала редакције у којој чекају пензију
Они који су научили да иишу
Једнодневну књижевност,
У којој хране службене мачке
И масним рукама
-Без имало зазора-
Листају ситранице које су исписала

Њихова браћа по перу,
Али и ирави иисци,
Велика је и светила је,
Са фотелема и округлим ситоловима,
Са вишринама у којима су,
Поред укоричених годишњака
- Јер, ијак је то редакција-
Поређане наравно иразне флаше,
Са еишкејма омиљених иића
Оних иишо се зову уредницима
- Јер сви су узледни уредници-
Таква редакцијска сала,
Са иаучином као завесом по узловима,
И са ирејуним иејеларама
- Јер уредници уређују и иуше-
Осита је нејознаита
За многе ираве
Затио иишо нису имали хабросити
Да уђу
Чим би ирочиитали на враитима:
РЕДАКЦИЈА КЊИЖЕВНИХ НОВИНА.

МАРТИН ПРЕБУЏИЛА ТЕК НЕКОЛИКО МАЛИХ РЕЧИ...

Владимиру Гарјанском
(1959-1996)

Не ойраиитам се
и не иишем затио
да би лакше иуишоао

дуго се нисмо видели
али смо се виђали
знали смо ослушкиваити
и чуити се

о живоју смо мало знали
о смрти иако рећи нишита
можда тек ионешито о умирању ирава
и о њиховим иоитомцима

знао си говорити
да је горе ваздух ређи
али чиститији
сада би нас могао уверавати
да се иамо негде горе лакше
сјава

мирније и иише
о сновима би нам могао
иачније и јасније говорити

и о ираку
о своме најновијем свечаном оделу
оцу универзуме
иоситао си добар син
иивоје гворење иокојна ћуиња
мудро ћуињање младога Диогена

ја знам
да си могао
наиравити још који корак
ситојити све ситране свеита
доићаи дно иромрзле реке
иосадити кеситен усред иуситиње
и ситриљиво чекаити да никне доброића

али не брини
досита нас је још оситало
и многи ће нам се иридружиити
да бисмо коначно иробудили ваитру
љубави рекли добро јуитро
доброити добар дан
охолосити лаку ноћ

без ситраха да ћу иоѓреишити
и увредити неоскрнављену
ишину
шаљем ии неколико малих речи
да не би био сасвим сам
док не ситићнемо иамо негде горе
нас неколико слугу иробдевених
ноћи и дана
и многи који ће нам се још
иридружиити

са словачког превао аутор

ЗОРАН МАРОШАН

ПУТ

уочљив
за извежбано
око

иођодан за
ноће
без иеретиа

кривуда
линијом
живца

кроз ионеку
ирейреку

цвећем
иравом
неуронима

до чиститине и
ситаклене воде
у шуми

ПРАЗНО

празноо

о

о

о

ЛИЦЕ

иза коже
у сну
лута кристалним
градом
лептир из
папира

ТАЛАСИ

галеб
сунце
листи
корац
речи

бело
крваво
жуито
равномерно
иразно

урањање у
огледало

СКОРО ХАНКУ

на ситолу маје
мој дух
луића иланинама

ПЕСМА

смрт се смеје
иза
оиворених
усита